

iPure^{cz}

Šablony v **reMarkable** | **Připomínky** naplno | **Chess.com**
Šetříme místo v iOS | **Bluetooth** versus **kabel**

iPure.cz 278/2023, sedmý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Budapešťská jízda

Editorial ■ Karel Oprchal

Minulý týden jsem se vrátil z desetidenního pobytu v Budapešti, kde jsem se svými studenty strávil téměř celou druhou polovinu února. Co se mohlo pro nezasvěceného zdát jako dovolená v maďarské metropoli, se ve skutečnosti ukázalo být jedním z nejintenzivnějších zájezdů, který studenti mohli zažít. A to jen díky důkladnému plánování a tomu, že umíme používat iPhone.

Nebudu skrývat, že jsem se poslední únorový den vrátil zpět domů mnohem více unavený, než když jsem tam odjížděl. Mít za úkol deset dní organizovat život deseti pubertákům je skutečně zábava, ale dá vám to zabrat. Především když si jako já dáte za cíl, že si musí z Budapešti a okolí odnést úplné maximum, protože se jim do maturity už nepošťestí žádný pobyt tohoto typu zopakovat. Já už Budapešť znám, a tak jsem si udělal předběžný seznam míst, která bych chtěl se studenty navštívit, založili jsme si skupinu na Messengeru a šli jsme na věc.

V dopoledních hodinách chodili studenti do školy a měli různé workshopy a odpoledne byl program na nás. Opět se ukázalo, že jít s dobou a komunikovat se studenty normálním jazykem a moderními kanály je správná volba. Každý den jsme si do skupiny psali srazy, rozchody a podobné informace, večer jsem jim vždy shrnul a upřesnil plán na následující den, a pokud měl kdokoli připomínky, mohl je obratem sdílet. Poté, co jsme po poradě s místními vyřešili jízdenky, jsme dopravu po Budapešti zvládali výhradně přes Mapy od Applu. Přehledná navigace v iPhonu poskytne veškeré potřebné informace o MHD, takže se v podstatě není možné ztratit. A platby? Vstupy apod. jsem za studenty hradil já Twistem a následně jim částku rozpočítal, takže jsme se nemuseli zdržovat u kasy. Navíc jsme díky tarifu Premium ušetřili celkem 500 Kč na výhodném kurzu. Když člověk ví jak na to, cestování dnes skutečně stojí za to. Nikdy si hlavně nezapomeňte zabalit iPure, kvalitní čtení totiž nesmí chybět!

2023

Habits

Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun
Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec

Devices

1-25 26-50

Watches

1-25 26-50

Places

1-25 26-50 51-75 76-100

Notes

1-25 26-50

Projects

Meeting Notes

4

50

50

50

www.ipure.cz

Nejen o šablonách v reMarkable 2

Magazín ■ Marek Hajn

O tabletu reMarkable toho bylo na stránkách iPure řečeno již mnoho a vypadá to, že ještě nejsme u konce. Dnes se chci podrobněji podívat na šablony, které mohou práci s reMarkable 2 posunout o kousek dále. Nebo o pořádný kus. To už záleží jen na vás a vašem přístupu.

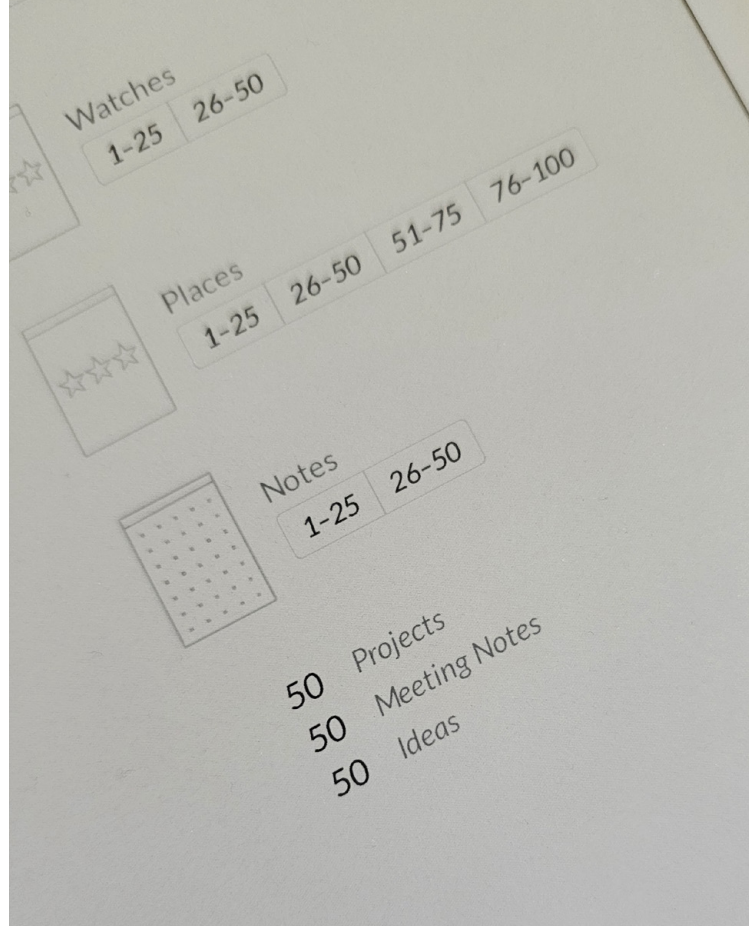
Jen rychlá rekapitulace – pro details si musíte do minulých čísel iPure – reMarkable 2 je digitální tablet, který se nesnaží být ničím jiným, než poznámkovým blokem. Já osobně mu říkám digitální papír, protože v mých očích je to hlavně papír a tužka. Alespoň tak ho používám.

Samozřejmě se toho za tímto tvrzením skrývá více. Ve chvíli, kdy máte téměř neomezený prostor, synchronizaci s cloudem, různé nástroje v jedné tužce, přístup k dokumentům ve vašich cloudových účtech, fantazii se meze téměř nekladou.

reMarkable 2 není jediné zařízení svého druhu na trhu. Není ani nijak revoluční. Jen je dobře udělaný, bez zbytečných kudrlinek okolo, které by uživatele jen rozptylovaly, a to mě na něm baví. Jeho vady, nedostatky, výhody a pozitiva už jsme rozebírali dříve, na těch se nic nezměnilo.

Dnes je ale čas na pohled trochu jiným směrem. Používali jste někdy papírový diář, kalendář nebo jiný plánovač? Před lety jsem měl období, kdy jsem těžce propadl plánovačům Franklin Covey. Několik let po sobě jsem dal spoustu peněz za nové „náplně“ do „luxusního“ koženého pouzdra. K tomu barevné zvýrazňovače, pěkné pero, pravítko, štítky a spoustu dalších blbostí.

Snažil jsem se ohnout GTD, 7 návyků efektivních lidí a další přístupy k produktivitě tak, abych

ze sebe dostal maximum. Téměř každý si tímhle v nějaké formě nejspíš prošel. Zajímavá a cenná zkušenost to byla.

Bylo to fajn, zábavné a ve své době mi to v určité míře pomáhalo v tažení za svatým grálem produktivity. Nebylo úplně pohodlné všude s sebou tahat tu velkou a těžkou bichli. O nějaké formě vyhledávání se mluvit moc nedalo, byť jsem měl vytvořený svůj systém indexování obsahu. Ale to jsou dřevní doby, kdy vrcholem mých mobilních technologií byly telefony Nokia E51 nebo 6630.

Je potřeba ale uznat, že papírové diáře či plánovače mají něco do sebe, protože oproti digitálním kalendářům nám dávají více prostoru pro kreativitu. I proto mám kolem sebe stále dost lidí, kteří nedají na papír dopustit a před koncem každého roku pořizují nový plánovač či diář. Více či méně sofistikovaný, ale papírový.

Nutno uznat, že když vidím, jak je někteří používají. Jak se jim válejí papírky všude okolo. Jak si píší do bloku bez ladu a skladu a jakéhokoli systému, vstávají mi vlasy hrůzou na hlavě. Ale víte jak... proti gustu.

Já jsem během let tak nějak postupně přešel na plánování času v digitální podobě. Pracuji s několika různými kalendáři. Spousta mých schůzek a událostí přichází formou pozvánek. A tohle papír už nezvládá a neposkytuje mi možnosti,

které potřebuji. I tak mám ale jakousi vnitřní touhu plánovat si některé věci rukou na papír. O deníku nebo zaznamenání si věcí, které se staly, nemluvě. A to je přesně moment, kdy do hry přichází reMarkable 2.

S tím vším, co s sebou běžně nosím, nedává smysl nosit ještě papírový diář, blok nebo plánovač. Zvlášť když funkci papíru a tužky u mě velmi úspěšně zastupuje právě reMarkable. Zhruba dva roky zpátky jsem narazil na velmi propracované šablony, které je možné do reMarkable nahrát jako PDF a v zařízení s nimi dále pracovat. Popíšu svoji konkrétní zkušenost, ale vězte, že podobných možností je bezpočet

Postupně jsem přešel na plánování času v digitální podobě. Pracuji s několika různými kalendáři. Spousta mých schůzek a událostí přichází formou pozvánek. To papír už nezvládá a neposkytuje mi možnosti, které potřebuji.

a pokud jste šikovní, zvládnete si šablony vytvořit sami, přesně dle svých potřeb.

Pro lepší představu, se podívejte na přiložené fotky, které ukazují „domovskou stránku“ mého plánovače a jeho jednotlivé sekce.

Náhodou jsem narazil na službu hyperpaper, v rámci které si specifikuji, jak chci, aby můj plánovač vypadal. Za 19 USD jsem si mohl upravit spoustu detailů, včetně vzhledu stránek, přidání dalších sekcí pro poznámky, nápady, sledování výdajů, cestování a podobně. Fantazii se meze nekladou a co si chcete do plánovače přidat, můžete. Můj finální produkt se tak vyšplhal na 1 031 stránek.

Dovedete si představit, jak tlustý by byl takový plánovač? Chvilí po zaplacení mi do e-mailu přišel soubor PDF, který jsem skrz Disk Google nahrál do reMarkable a během chvíle mohl s novým plánovačem pracovat.

19 USD na rok, a můžu si navolit, co chci. Kdybych chtěl tisíce stránek pro poznámky, tisíce stránek pro projekty, pět set stránek pro myšlenkové mapy a nevím co ještě, budou tam. A každá tato sekce má na začátku svůj vlastní obsah, abyste se v ní mohli lépe orientovat.

Já stále hledám, co je pro mě ta optimální varianta a učím se tuto formu plánovače nebo diáře,

chcete-li, používat. První rok jsem tomu moc nedal. Ale letos jsem si řekl, že se do toho opravdu ponořím a budu reMarkable touto cestou používat více a zatím se mi to daří.

Je vcelku jedno, jak přesně můj plánovač vypadá. Možností je bezpočet a v tom je to kouzlo. Moje pointa je, že v tenké destičce velikosti reMarkable mohu mít nejen neomezené poznámky, myšlenkové mapy a jiné malůvky, soubory ke čtení, dokumenty k anotaci, smlouvy k podpisu, knihy ke čtení, ale také obsáhlý plánovač na běžnou agendu, úkoly a kdo ví co ještě.

A aniž bych chtěl dělat reklamu, tak 19 USD za tohle je fakt nic. Když si vzpomenu, kolik jsem před lety platil každý rok za Franklin Covey, tak tahle částka i společně s cenou reMarkable je prostě směšná.

Pokud máte specifické návyky či požadavky, nebo snad jiné metody, které používáte, vězte, že najdete šablony i pro ně. GTD, ZTD, Bullet Journal a další. A když nic z toho nesesedne, tak jak už jsem psal na začátku – pokud jste dostatečně šikovní a víte, co chcete, můžete si vytvořit vlastní šablony. A třeba na tom zbohatnete. Jako chlapík, který v loňském roce vydělal milion dolarů prodejem šablon pro aplikaci Notion.

Připomínky na plný plyn

Návod ■ Honza Březina

S Připomínkami jsem začal už před mnoha a mnoha lety, kdy šlo o opravdu velmi jednoduchý systémový nástroj. Dnes tato aplikace nabízí celou řadu pokročilých organizačních nástrojů, které bych vám rád dnes představil.

Proč se vlastně zajímat o Připomínky od Applu? Existují stovky aplikací, které nabízejí správu úkolů a To-Do listů. V čem jsou Připomínky jiné? Jde o systémovou aplikaci, což znamená, že ji dostanete zdarma jako součást operačního systému a je skvěle propojená s ostatními aplikacemi Applu. Připomínky můžete dnes používat na Macu, iPadu, iPhone, Apple Watch, či online na webu iCloud.com a umějí se mezi platformami automaticky synchronizovat přes iCloud. Zároveň nabízejí sdílené seznamy úkolů a překvapivě pokročilé organizační funkce. Když k tomu přidáte tradiční jednoduchost a minimalismus, jde podle mě o velmi zajímavý nástroj.

PRO KOHO NEJSOU VHODNÉ?

Připomínky začínaly jako personální řešení, tedy správa úkolů pro jednoho uživatele. Dnes nabízejí i možnost sdílení úkolů a přidělování úkolů, ale pouze v základní úrovni. Pokud chcete Připomínky používat v rodině či menším pracovním týmu, budou fungovat pravděpodobně velmi dobře. Čím větší bude tým, tím víc budete narážet na zatím chybějící rozdělování rolí, podrobné nastavení práv nebo třeba pokročilé sledování progresu projektů.

Osobně klientům Připomínky nedoporučuji pro týmy větší než 15–20 osob nebo v situaci, kdy potřebujete sledovat rozsáhlejší projekty či dlouhodobé projekty.

ORGANIZACE PŘIPOMÍNEK

Základním organizačním nástrojem jsou seznamy připomínek. Seznamů můžete vytvořit, kolik jen potřebujete a každý můžete nejen pojmenovat, ale i přiřadit mu barvu a ikonu pro snadší vizuální rozlišení. Já osobně vytvářím samostatné seznamy pro jednotlivé projekty, pracovní skupiny nebo týmy. Nejčastěji používané seznamy můžete přišpendlit jako dlaždice na začátek seznamu. Stačí kliknout pravým tlačítkem na jméno seznamu a v kontextovém menu vybrat **PŘIŠPENDLIT SEZNAM**.

Pokud budete mít seznamů připomínek hodně nebo je potřebujete hierarchicky organizovat, můžete pro to použít Skupiny. Nejsnazší cestou jak vytvořit Skupinu je přetažení jednoho seznamu myši na jiný. Připomínky vytvoří **SKUPINU** a vy ji pouze pojmenujete. Já v tomto okamžiku mám něco kolem 50 seznamů a používám pouze tři skupiny, kterými odlišuji soukromé, pracovní a týmové seznamy.

Mimochodem, stejně jako ve všech ostatních aplikacích Applu můžete prostým přetažením seznamy

a skupiny organizovat, jak jen potřebujete, a měnit jejich pořadí v levém panelu.

CHYTRÉ SEZNAMY

Samostatnou kapitolou jsou chytré seznamy. Ty fungují ve většině aplikací Applu a slouží jako takový asistent či asistentka. Když dáte vytvořit nový seznam (**SOUBOR – NOVÝ SEZNAM**), stačí dole zaškrtnout **PŘEVÉST NA CHYTRÝ SEZNAM** a můžete vytvořit jeho zadání. To se může skládat z kombinace podmínek a filtrů, podle kterých bude aplikace automaticky vybírat existující připomínky ze všech ostatních seznamů.

Řekněme, že chceme najít všechny připomínky, které mají vysokou prioritu a mají být splněny v následujícím týdnu. V takovém případě zadáme dvě podmínky: **PRIORITA – VYSOKÁ** a **DATUM – RELATIVNÍ ROZSAH – V NÁSLEDUJÍCÍCH 7 DNECH** a přidáme **VČETNĚ PROŠLÝCH**.

Chytré seznamy vyhledávají připomínky automaticky. Každá připomínka splňující podmínky se v seznamu objeví, a pokud vlastnosti ztratí, tak zase sama zmizí.

ŠABLONY

Pokud pravidelně opakuje nějaké činnosti, můžete pro jejich plánování a kontrolu používat šablony. Šablona jde vytvořit z jakéhokoli existujícího Seznamu, který se uloží jako vzor a při zakládání nového seznamu jen vyberete ze seznamu šablon. Je to drobná funkce, ale dokáže ušetřit hromadu času a hlavně nezapomenete na jednotlivé připomínky při vytváření seznamů.

SDÍLENÍ SEZNAMŮ

Sdílení je v tomto okamžiku možné pouze na úrovni seznamů, skupiny sdílet nejdou.

Uživatelé bez Applu se sdíleným seznamem mohou pracovat přes webové rozhraní. Všichni mohou připomínky přidávat, upravovat, označovat jako splněné nebo smazat.

Pokud kliknete pravým tlačítkem myši na seznam a vyberete **SEZNAM SDÍLENÍ**, můžete nastavit libovolné množství osob, se kterými jej budete sdílet. Pokud mají zařízení Apple, po přijetí pozvánky se jim seznam objeví přímo v Připomínkách. Uživatelé bez Applu se sdíleným seznamem mohou pracovat přes webové rozhraní. Všichni mohou připomínky přidávat, upravovat, označovat jako splněné nebo smazat. Pozvánku můžete poslat přes e-mail, iMessage či si zkopírovat její adresu a poslat ji jakýmkoli jiným způsobem.

ORGANIZACE UVNITŘ SEZNAMŮ

I uvnitř seznamu je možné připomínky hierarchicky třídit. Já k tomu používám klávesové zkratky **CMD+ú** a **CMD+)**. Případně přes menu **ÚPRAVY – ODSADIT PŘIPOMÍNKU** a **ÚPRAVY – PŘEDSADIT PŘIPOMÍNKU**. Díky tomu je možné zanořovat úkoly uvnitř seznamu a libovolně je kategorizovat.

PARAMETRY PŘIPOMÍNKY

Samotná připomínka může nést celou řadu parametrů, které nám následně umožňují lepší organizaci. Poměrně nedávno přidal Apple možnost používání Značek, které slouží jako další rozměr organizace

paralelní k seznamům. Mohou nést kontext, status či jiné vlastnosti. Dále můžeme připomínku označit vlaječkou jako vybranou či přiřadit úroveň priority. To osobně využívám zejména v kombinaci s chytrými seznamy.

Pokud sdílíte seznam připomínek, můžete jednotlivým připomínkám přiřadit osobu, která je odpovědná za splnění úkolu. Bohužel v tomto okamžiku může být právě jedna pro jednu připomínku. Ale i tak tato novinka pomáhá.

Naopak tradičně je možné nastavit nejen datum splnění, ale i místo připomenutí. Geolokace je skvělý pomocník, pouze pozor na to, že u iPadu ve verzi Wi-Fi nefunguje.

A jednou z novinek je možnost připomenutí v případě komunikace se zvolenou osobou. Ta se primárně vztahuje na iMessage a FaceTime.

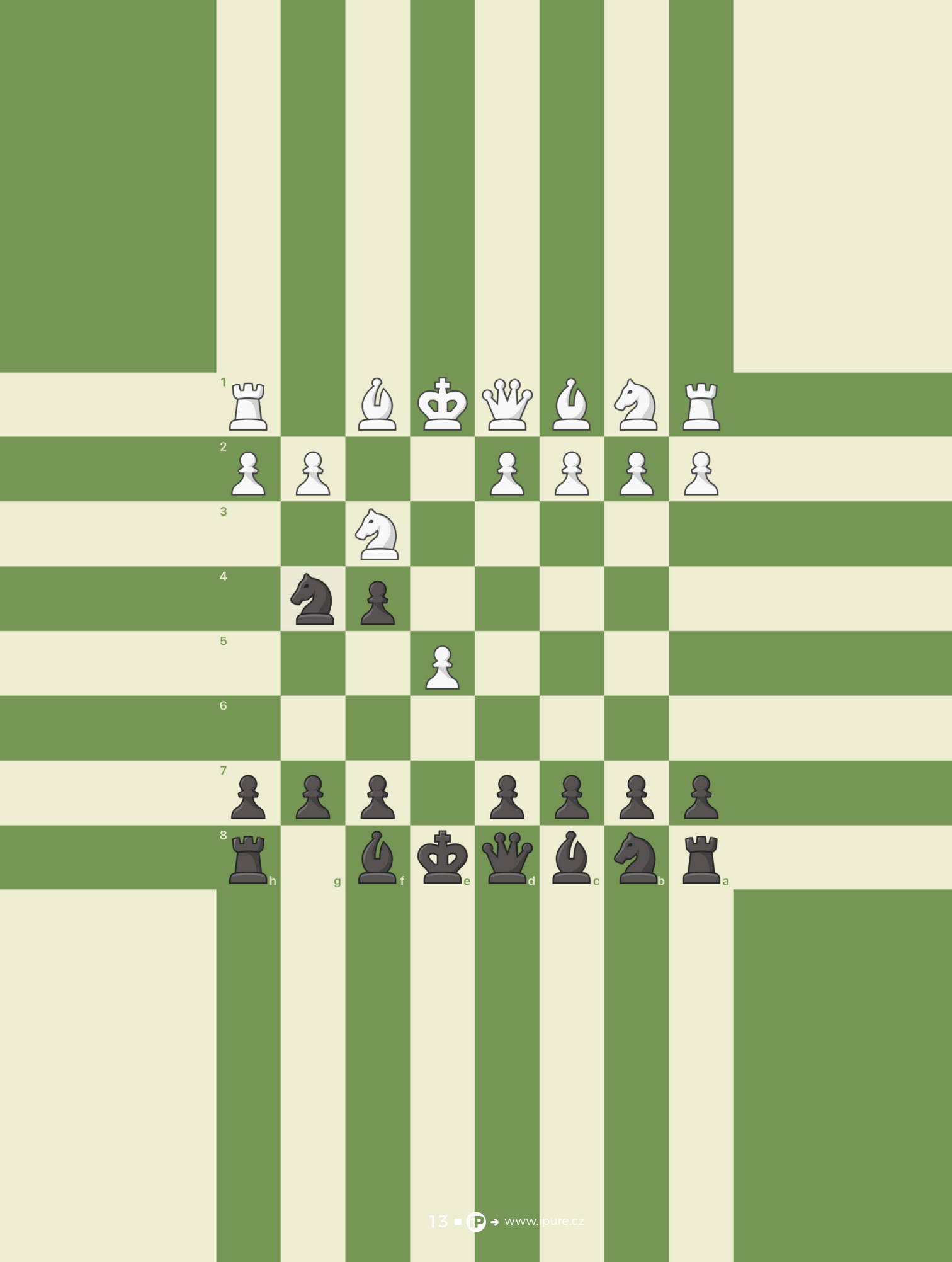
ZÁVĚR

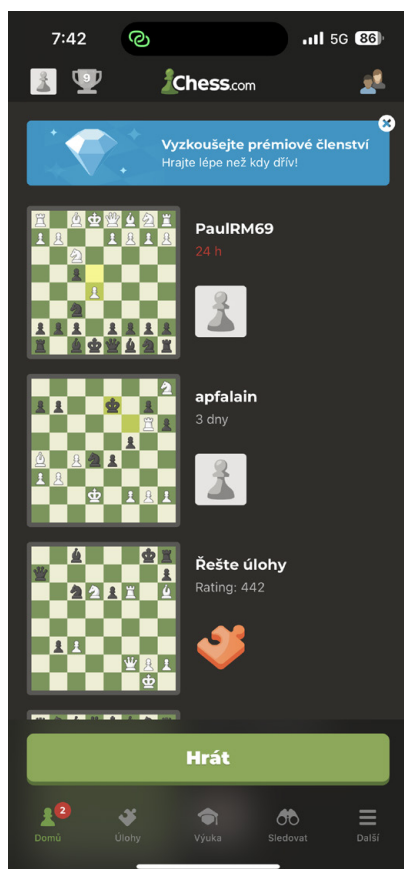
Připomínky za posledních pár let urazily velký kus cesty a staly se mnohem efektivnějším nástrojem. Pokud jste je vyzkoušeli někdy v minulosti a odložili kvůli přílišné jednoduchosti, tak je čas jim dát druhou šanci. Určitě nejsou pro každého, ale mně opravdu vyhovují.

| Královská hra

Recenze ■ Filip Brož

Pandemické období covidu nebylo pro nikoho z nás jednoduché. Na druhou stranu najdeme mnoho pozitivních aspektů. Některé jsou více než zřejmé, například práce z domova. Nedávno jsem pak četl článek, že covid a izolace doma prospěl i některým společenským hrám, především pak oblíbeně hrát šachy. Ano – lidé zavření doma začali mnohem více hrát šachy, především pak jejich online podobu skrze portál **chess.com**. Propadl jsem tomu i já.

Šachy mě naučil hrát můj děda někdy v 10 letech. Každý víkend jsme si takzvaně dali několik partií. Ukázal a vysvětlil mi prvotní strategie a mě to ohromně bavilo. Nepovažuji se za žádného mistra. Během dospívání jsem si sem tam prostě zahrál pro radost. Před pár lety jsem si dokonce vyzkoušel na vlastní kůži menší turnaj u nás ve městě. Nic velkého. Samozřejmě jsem dostal pořádnou nakládačku, ale jsou to cenné zkušenosti.

CHESS.COM

Zkušenosti můžete sbírat nejen fyzicky, ale dnes samozřejmě už i online. V App Store naleznete spoustu šachových aplikací, ať už proti počítači nebo online proti reálným soupeřům z celého světa. Pokud chcete vsadit na jednu aplikaci a komunitu, udělejte si hned teď registraci na chess.com. Největší online prostředí pro hráče šachu. Takřka kdykoliv a kdekoli si můžete zahrát proti někomu z druhé strany planety. A přitom vás to nebude nic stát.

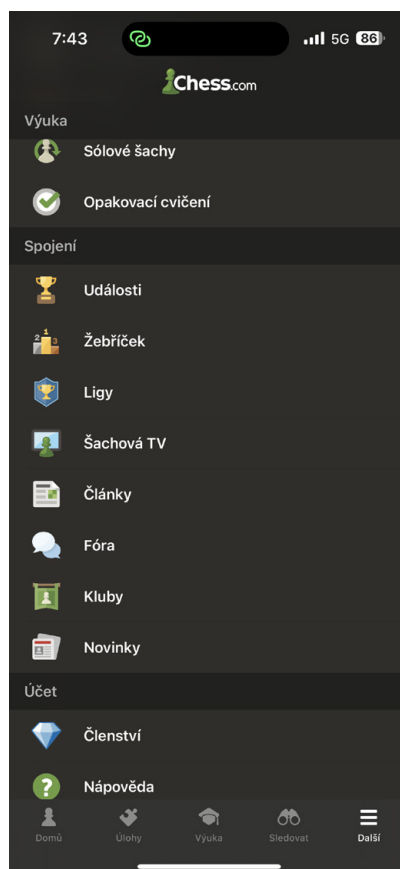
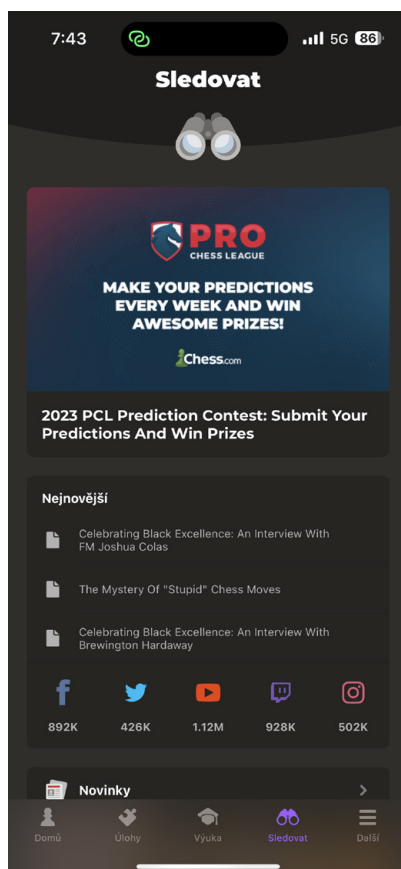
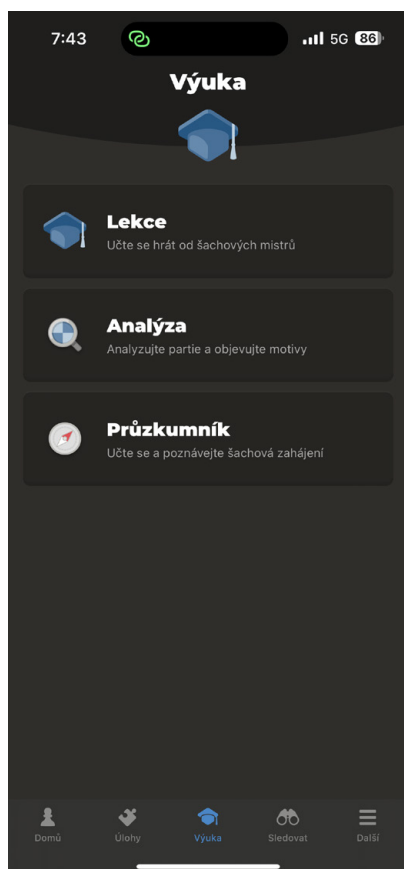
Šachy na chess.com můžete hrát na jakémkoliv zařízení. Můžete si je pustit ze svého prohlížeče či aplikace. Hned na úvod si jen stačí vybrat, za jak

zkušeného šachistu se považujete, a můžete se pustit do bojů. Server vám vygeneruje vaše Elo, tedy statistické ohodnocení vaší výkonnosti na základě dosavadních her. To můžete pak využít i u fyzických turnajů. Vaše Elo s vámi bude napořád a samozřejmě se bude měnit dle vašich výsledků.

JAKÉ JE VAŠE ELO?

V rámci chess.com se ještě rozlišuje Elo pro různé druhy šachu, tedy tradiční denní, kdy máte hodně dlouhou dobu na odehrání až po tzv. rapid šach, blitz nebo bullet. Z názvu patrně odvodíte, že se to liší dle času, který má na partii či odehrání vašeho tahu. Co takhle partie na minutu? Pěkný fičák. Já osobně mám rád rapid šachy na 10/15 minut a blitz na 5 minut. Současně s tím mám vždy rozehraných pár denních partií.

Na chess.com si samozřejmě můžete zahrát i proti počítači. Nechybí ani moderní AI protihráči, kteří se přizpůsobí vaší aktuální úrovni. Každý den také aplikace nabízí úlohy k řešení a rozbor všech vašich partií. Když budete chtít, dá se na chess.com strávit celý den, a nudit se nebudete. Můžete si krok po kroku rozebrat každý váš tah a k pomoci vám bude opět virtuální trenér či AI. Můžete si

přehrávat partie jiných hráčů či slavných osobností. Nechybí ani praktická výuka a samozřejmě sledování jiných hráčů. Co si takhle živě pustit partie nejlepších šachistů téhle planety? To je obrovský benefit chess.com. Jsou tady snad všichni – statisíce hráčů online každý den.

Chess.com vás bude bavit, ať už jste úplný začátečník a nikdy jste šachy nehráli, či již máte něco za sebou. Jakmile budete na tahu, vždy vám přijde notifikace, a to klidně i na hodinky Apple Watch, ze kterých ostatně můžete rovnou zahájit partii – tedy někoho vyzvat.

OCENĚNÍ A ŽEBŘÍČKY

Na chess.com samozřejmě nechybí ani různé ligy, ocenění, články, žebříčky, zprávy nebo i sólové šachy. Myslím si, že větší komunita šachistů neexistuje. Baví mě, že si během dne mohu vždy na chvíli popřemýšlet a vypnout z pracovní rutiny. Stále si myslím, že je to lepší a inteligentnější zábava, než sjíždět videa na TikToku. Každý však preferuje něco jiného.

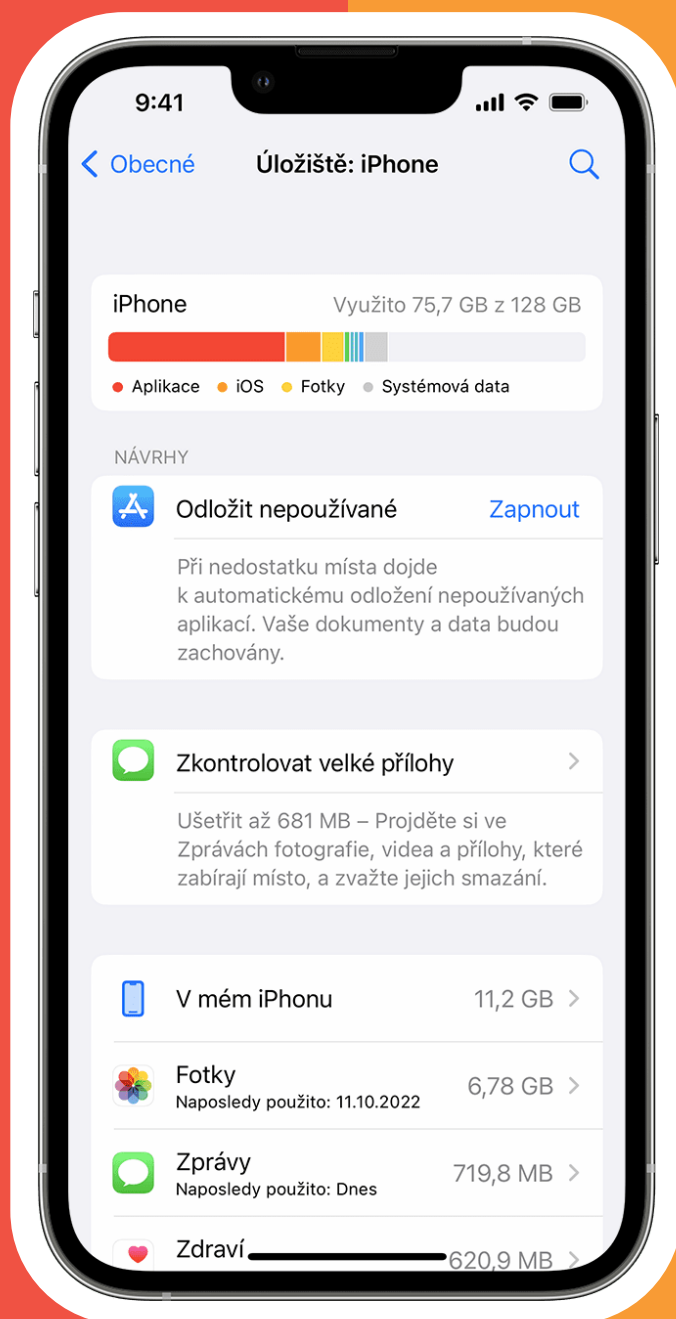
Pokud si platíte za Apple Arcade, vřele také doporučuji vyzkoušet stejnojmennou aplikaci chess.com, kde naleznete opět výuku a hry proti AI či počítači.

Jak by řekl klasik: cvičení dělá mistra. Když vás šachy pohltnou, můžete se hluboce pustit do jejich studia a rozboru. Sám mám doma nějakou šachovou literaturu a sem tam studuji nové taktiky a možnosti. Nejdůležitější je si přehrávat různé partie, diagramy či slavné partie. Rozebrat si začátek, koncovky, vazby, různé možnosti. Čím více toho vyřešíte a nahrajete, tím budete lepší šachista. Dotáhnout to můžete až tak daleko, že si partie budete přehrávat v hlavě jen pomocí šachové notace, tedy zápisu, který se používá pro každou partii.

Znáte nejznámější léčku, tzv. ovčácký mat? Mnozí z vás jistě ano, ostatně je to známá finta, kterou se především nováčci snaží zahrát na jiné začínající hráče.

1. e4 e5
2. Dh5?! Jc6
3. Sc4 Jf6??
4. Dxf7# 1–0

Závěrem vám chci dodat především odvahu a motivaci. Šachy jsou o času, trpělivosti a přemýšlení. Důležité je, aby vás to bavilo. Pokud vůbec neumíte hrát, aplikace na chess.com vás vše naučí – krok za krokem, tah po tahu. Přeji fajn zábavu a třeba se potkáme na chess.com.

Šetříme místem

Návod ■ Jakub Dressler

V dnešní době jsou mobilní telefony neodmyslitelnou součástí našeho života a používáme je pro mnoho účelů, jako je prohlížení sociálních sítí, poslech hudby, hraní her, fotografování a mnoho dalšího. Tyto činnosti však mohou velmi rychle naplnit paměť našeho zařízení. Co dělat, když se to stane? Jak tomu předejít?

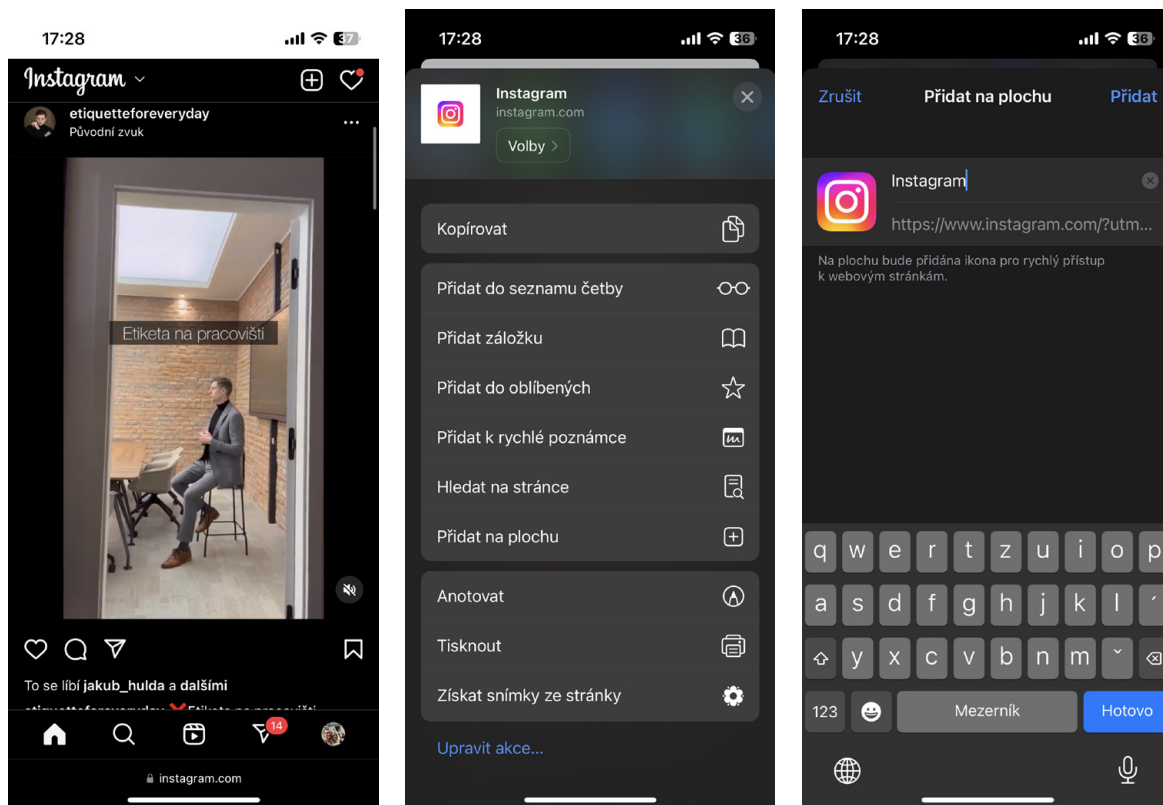
Minulý rok na toto téma napsal sérii článků Honza Březina. Pokud jste tyto články nečetli, tak stojí za to se na ně podívat. Tento rok bych se ale na takzvaný jarní úklid podíval trochu jinak. Už několik let totiž slýchávám nejrůznější tipy a triky, jak si udělat pořádek v datech nebo jak ulevit svému iPhone od zátěže zbytečných dat. A ono se to opravdu může hodit. Můj první iPad jsem si koupil s vnitřní pamětí 16 GB. Nechápu, jak jsem mohl být tak hloupý. Záhy jsem zjistil, že jsem udělal velkou chybu. Nainstaloval jsem dvě tři aplikace a už byl

problém. A tak jsem hledal způsoby, jak co nejvíce šetřit daty. Co tedy můžete dělat?

APLIKACE NEBO WEB

Velmi zajímavým řešením může být to, že některé aplikace prostě přestanete používat jako aplikace a začnete je používat jako webové aplikace. Toto řešení je staré jako iPhone sám. A navíc je jednoduché a velmi efektivní. Místo toho, abyste stahovali aplikace, které jsou „žrouty“ paměti, můžete vyzkoušet tento postup. Mohli bychom si to ukázat například na Instagramu. Když si otevřete Instagram v Safari, zjistíte, že jeho webová verze nijak neustupuje funkcionalitou ani komfortem používání. Zato je úspornější pro paměť. Když potom kliknete na symbol sdílení, můžete tam zvolit Přidat na plochu, případně změnit název a přidat zástupce na plochu. Ten se vám bude zobrazovat jako klasická aplikace, jen se vám bude otevírat v Safari.

V jednom zahraničním článku jsem se dočetl (na příkladu aplikace Starbucks), že tímto krokem můžete snížit nárokovaných 148 MB paměti na pouhých 233 kB, což je úspora přes 99%! Je ale důležité opravdu dobře zvážit, nakolik je pro vás používání aplikace na webu pohodlnější, popřípadě nakolik potřebujete šetřit místem. Mně se u Instagramu zdá, že se používá úplně stejně jako v aplikaci, ale

má to i své úskalí. Nedostáváte upozornění, což mi vyhovuje, protože jsem si oznámení už před několika měsíci stejně vypnul. U jiných aplikací je třeba složitější platit kartou. Je to prostě na vás. Hlavní je, že o této možnosti víte.

CO MŮŽETE DĚLAT DÁL?

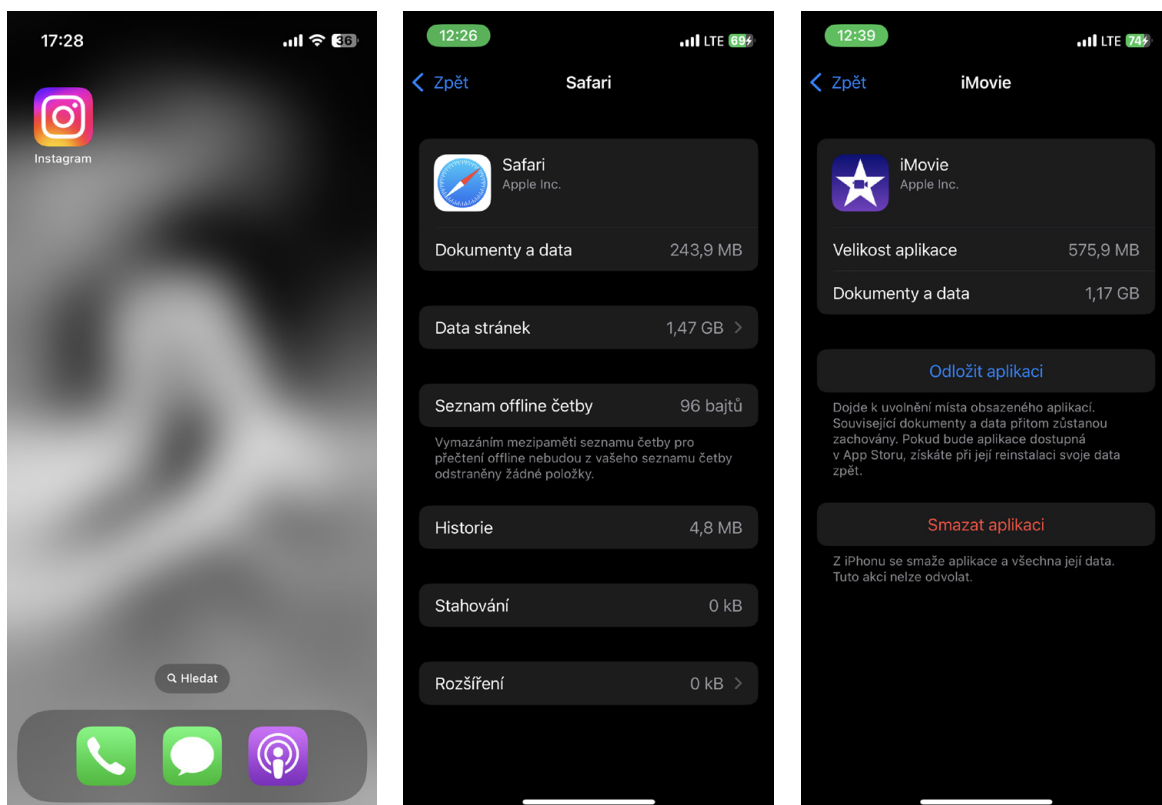
Nejjednodušší způsob je, že se podíváte na doporučení, které vám nabídne iPhone přímo v **NASTAVENÍ – OBECNÉ – ÚLOŽIŠTĚ: IPHONE**. Zde uvidíte, kolik máte využití paměti z té celkové. Telefon vám také rozdělí využití paměti podle kategorií. Dále uvidíte jednotlivé aplikace a jejich objem dat. Zde můžete zvážit, jestli nějaká aplikace v sobě nemá data, která už nepotřebujete. Úplně dole najdete **SYSTÉMOVÁ DATA**. Nejčastěji se bude jednat o cache – dočasná data aplikací. Patří mezi ně data, která shromažďuje Safari. Jedná se o soubory cookies, historii procházení webu nebo jiná nahromaděná data. Ty můžete odstranit přímo

v agendě **Úložiště**: iPhone pod Safari. Tam klikněte na **DATA STRÁNEK** a odstraňte je.

Dalším užitečným tipem může být to, když změníte přednastavenou možnost **TRVALE PONECHANÝCH ZPRÁV**. Tuto volbu můžete změnit v nastavení zpráv. iPhone potom po vámi zvoleném intervalu bude mazat zprávy, které už nebudete potřebovat.

Když jsem mluvil o doporučeních iPhone, tak jsem myslel například **ODLOŽIT NEPOUŽÍVANÉ** nebo **ZKONTROLOVAT VELKÉ PŘÍLOHY**. První možnost spočívá v tom, že iPhone bude automaticky odkládat aplikace, které zrovna nepoužíváte. Když budete potřebovat aplikaci znovu, během několika sekund ji stáhne znovu i s veškerými daty, která jste měli v aplikaci uložena. Pokud by vám nevyhovovalo, že by tohle automaticky dělal váš telefon, tak si tuto možnost můžete vypnout a odkládat aplikace sami. Odložit aplikaci můžete ve stejné agendě. Stačí vybrat aplikaci a zvolit možnost **ODLOŽIT APLIKACI**. Druhá možnost,

Když si otevřete Instagram v Safari, zjistíte, že jeho webová verze nijak neustupuje funkcionalitou ani komfortem používání. Zato je úspornější pro paměť.

Mně osobně nevadí ukládat data na iCloud, popřípadě pravidelně mazat ta nepotřebná, ale znám některé uživatele, kteří to nechtějí dělat.

jak zkontrolovat velké přílohy, je taky velmi užitečná. iPhone vám ukáže veškeré přílohy z iMessages, a vy můžete zvážit, které již nepotřebujete.

V dnešní době již nemusíme zápasit s problémem spojeným s mobilními daty. Většina mobilních operátorů nabízí datové balíčky, díky kterým můžete zdarma **STREAMOVAT VEŠKERÝ OBSAH**. Pokud tedy nemáte dostatek místa v paměti, můžete místo stahování souborů používat jejich streamování. To ale může být náročnější na baterii. Takže je potřeba zvážit, co je pro vás důležitější.

No a asi nejlepším způsobem je **PŘEINSTALOVAT VÁŠ IPHONE**. Prostě si udělat zálohu systému a potom vše stáhnout zpět. Tím se zbavíte veškerých dat, která systém nepotřebuje, a získáte krásně „uklizený“ iPhone jen s relevantními daty. Já tento očistný proces praktikuji jednou za rok, hlavně kvůli tomu, že se mi nechce pořád propojovat bankovní aplikace nebo se znovu a znovu přihlašovat do všech aplikací.

Posledním tipem, který můžete brát částečně za vtip, je prosté zakoupení zařízení s vyšším úložištěm. Mně osobně nevadí ukládat data na iCloud, popřípadě pravidelně mazat ta nepotřebná. Ale znám některé uživatele, kteří to nechtějí dělat a chtějí se prohrabovat tisíci fotografiemi nebo jinými soubory (pro mě z nepochopitelných důvodů). Pokud jste tento typ člověka, tak není nic jednoduššího, než si koupit iPhone s větším úložištěm. Poté pro vás všechny předchozí tipy přestanou být relevantní. ☺

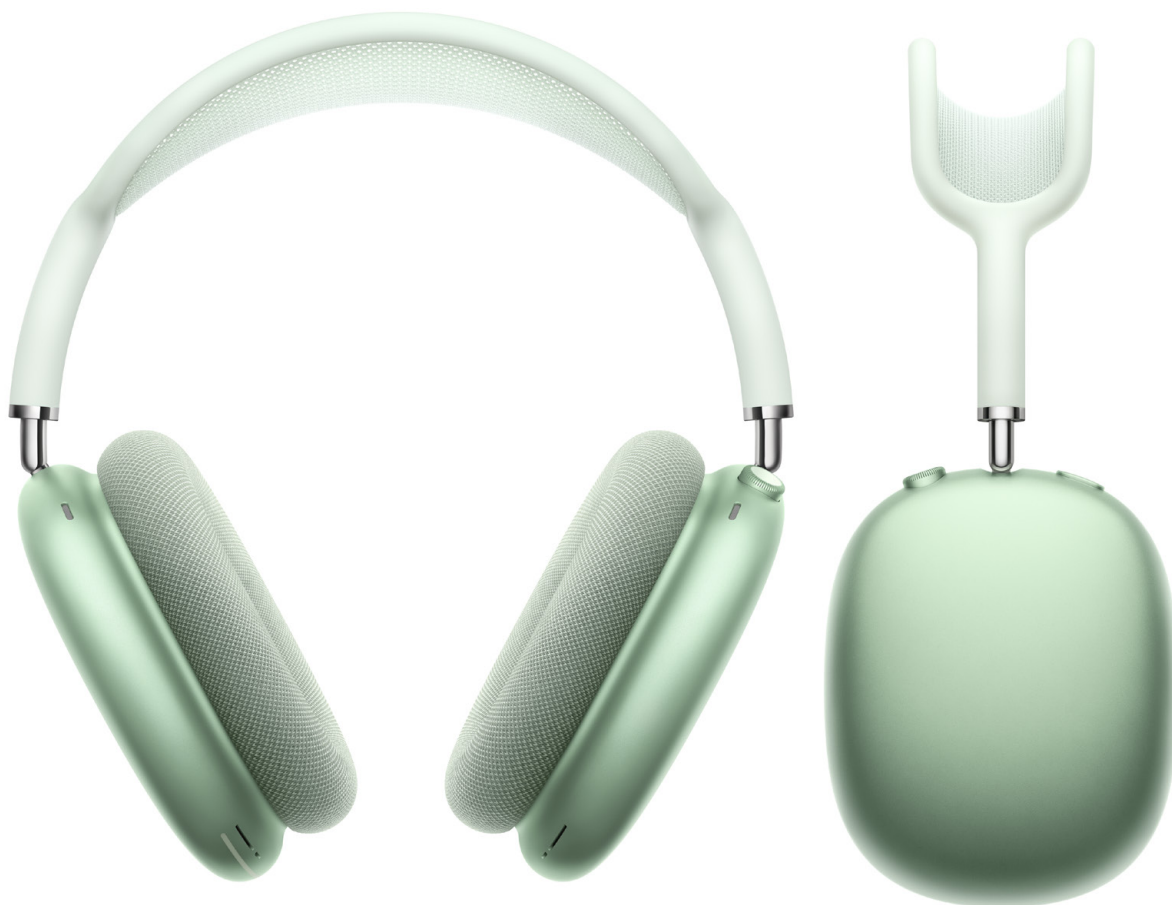
Od doby svého prvního iPadu, jsem si vždy kupoval zařízení s větším úložištěm. Teď mám úložiště na iPhone 128 GB a mám více než polovinu paměti nevyužitou. Takže zjišťuji, že by mi bohatě stačilo jen těch 64 GB. Ale jsem člověk, co maže vše nepotřebné. Víím, že většina lidí kolem mě to tak nemá, a proto čas od času zápasí s nedostatkem paměti. Takže doufám, že se vám bude alespoň jeden z mých tipů hodit.

Jednou provždy: Kabel, nebo Bluetooth?

Magazín ■ Karel Oprchal

Zhruba před měsícem jsem pro vás sepsal recenzi na 360stupňový reproduktor Harman Kardon Aura Studio 3. Jako ke všem moderním reproduktorům, i k tomuto se člověk připojuje prostřednictvím Bluetooth, což je obecně považováno za nejpohodlnější řešení, o kterém se říká, že nemá dopad na kvalitu poslechu. Když ale investujete do drahé aparatury, kvalita je u vás až na prvním místě. Musel jsem proto provést malý výzkum, abych si na to konečně udělal ucelený názor.

Odklon od propojení kabelem je obecný trend napříč všemi odvětvími elektroniky, pakliže nejste **skutečně odkázáni** na nulové zpoždění (latenci)

a obrovský datový tok. Proto se zřejmě nikdy nezbovíme kabelu od monitoru, který s nástupem stále vyšších rozlišení a funkcionalit typu HDR každou sekundu přenáší stále vyšší objemy dat. Co se však týče sluchátek, na ulici už dnes téměř neuvidíte člověka, kterému by z kapsy čouhal kabel, nedej bože aby musel kabel táhnout pod tričkem, jak se to dělalo za mých dětských let. Jakmile se bezdrátová sluchátka stala běžně dostupnou záležitostí, lidi opustili kabel a nahradili svá sluchátka pro běžný poslech bezdrátovými. Důležité je zde to „pro běžný poslech“. Jsou lidé, opravdoví audiofilové, kteří na kabel nedají dopustit, a já se jim nedivím, a doma poslouchají hudbu na skutečně prémiových sluchátkách a aparaturách, k jejichž zprovoznění vám ani kabel s adaptérem na Lightning nestačí. Takoví lidé ale nepotřebují číst tento můj článek, protože mají ve věcech jasno, takže se této problematice věnovat nemusím. Mě, potažmo nás, zajímá, zda skutečně o něco přicházím, když vezmu nahrávku v bezdrátové (alespoň CD) kvalitě z jedné ze streamovacích platform a přehraju ji na svém

reproduktoru pomocí Bluetooth. Je skutečně slyšet nějaká ztráta? Je skutečně Bluetooth takové kacířství? Odpověď se **zdá být jednoduchá**, ale zároveň poměrně komplexní.

POŠPINIT JE JEDNODUCHÉ

Jakmile se Apple v roce 2016 rozhodl nadobro odstranit 3,5mm audio jack a na trh uvedl první AirPods, spustil tím obrovskou vlnu nevole. Lidé se zhrozili, že si už nikdy nebudou moci poslechnout kvalitní a nezkreslenou hudbu, protože bezdrátový poslech přece jednoduše není schopen tak rychlého pohybu dat, nebavíme-li se o Wi-Fi, kterou ale sluchátka nedisponují. Bluetooth měl odjakživa pověst sice spolehlivého, ale relativně pomalého způsobu bezdrátového přenosu, který nemůže starému dobremu analogovému propojení sahát ani po kotníky. Jenže co se nestalo. Prodeje drátových sluchátek se začaly propadat, AirPods se staly globálním hitem až do dnešních dní a na drát všichni zapomněli. Že by ten rozdíl skutečně neexistoval? Nebo jsme všichni jen nezkušení posluchači a nejsme zcela schopni rozeznat ty jemné nuance, které nerušený přenos nabízí? Je to kombinace obojího.

Když vyšly AirPods, na Apple Music jste nemohli poslouchat nic s tak vysokým datovým tokem, aby

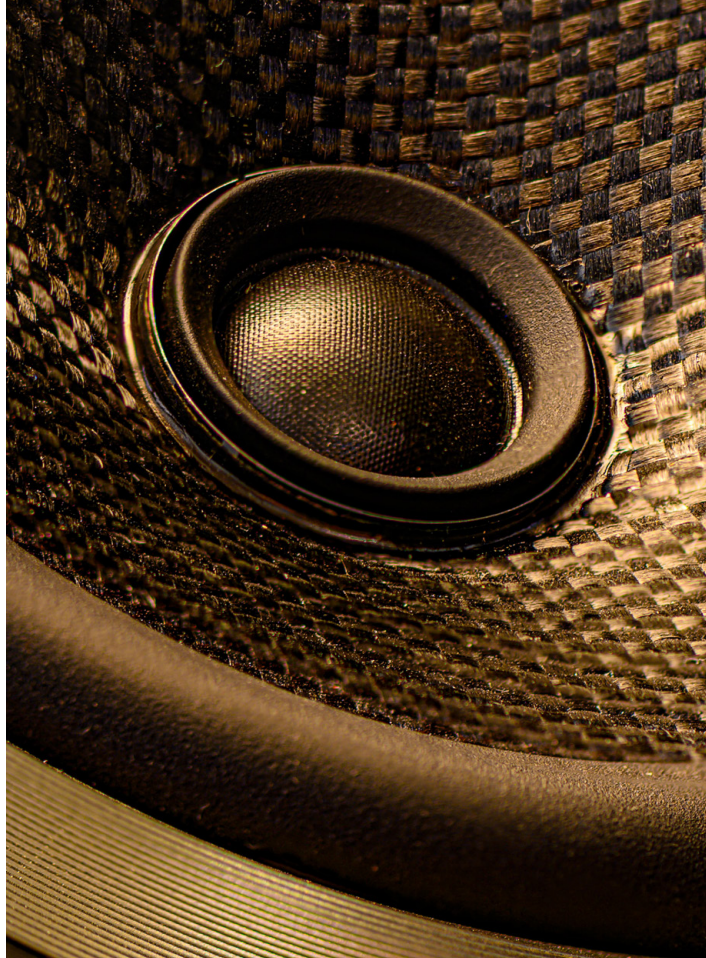
to i primitivní bezdrátový přenos nezvládal. Apple až do roku 2021, kdy aktualizoval svou knihovnu a začal všem nabízet bezztrátové nahrávky, využíval výhradně svůj ztrátový kodek AAC, jehož přenosová rychlost nikdy nepřesahuje 256 kb/s. Dokud nikdo neměl nic k porovnání, považovali jsme veškerou hudbu na Apple Music nebo Spotify za perfektní. Když jste tedy s tímto v nabídce přešli z drátu na AirPods, opravdu jste o nic nemohli přijít. Bluetooth, respektive veškerá složitá komunikace, o níž se starají čipy v AirPods, byla skutečně správná cesta nejen pro laiky, protože fyzicky nemohlo dojít k žádnému poklesu kvality poslechu, ba naopak. Magie AirPods je nám dnes všem dobře známá.

Oproti tomu každá nahrávka, kterou označujeme za bezztrátovou, tedy alespoň v kvalitě CD, má mnohem vyšší datový tok. Ten začíná na 1 411 kb/s s bitovou hloubkou 16 bitů a vzorkovací frekvencí 44,1 kHz, což je samo o sobě dvojnásobek pásma slyšitelnosti člověka. Pokud to budeme vnímat v hrubých číslech, už to, co může skutečně obsáhnout nahrávka na CD, nemůže ani člověk s nejlepším sluchem na světě docenit, protože mu na to sluch nestačí. V porovnání se ztrátovými nahrávkami se pak bavíme o pěti a půl násobném nárůstu datového toku oproti nahrávkám v AAC, což už může někomu dělat

vrásky na čele, zda je možné tento datový tok pomocí Bluetooth spolehlivě vysílat. Mohu vás však ujistit, že ano! Stačí si jen věřit, že to, co skutečně slyšíte na vašich solidních reproduktorech či sluchátkách, je to, co slyšet máte, a najít pro to důkaz. A já ho pro vás mám. Je jen škoda, že žádná sluchátka od Applu bezztrátové kodeky nepodporují, technicky by to zvládat měly...

MARKETING JE DVOUSEČNÁ ZBRAŇ

Je si tu však potřeba ujasnit ještě pár „technikálií“. Nechal jsem se tu mnohokrát slyšet, jak do nebe vychvaluji Apple Music nebo Tidal za poskytování nahrávek v nejvyšší možné kvalitě s nejlepší úrovní masteringu a jak už nikdy nechci poslouchat nic ztrátového, protože se to nedá ani porovnat. Za tím si stále stojím, protože pokud si na základě toho, že Bluetooth skutečně přenesení bezztrátovou kvalitou, na svém zařízení pustíte tutéž písničku ve ztrátové a bezztrátové kvalitě, **opravdu uslyšíte rozdíl**. Někde větší, někde menší, je to nahrávka od nahrávky, ale rozdíl tam bude znatelný. Zvlášť pokud tu nahrávku už znáte a víte, kde hledat rozdíly. Bezdrátové kodeky propůjčují hudbě větší hloubku, dynamický rozsah, všechno prostě působí tak nějak šťavnatěji a skutečněji, jako byste najednou byli všeho

součástí. Jsou to ty malé věci, na nichž stojí věrohodnost, a ty intuitivně uslyšíte. Co je však **problém marketingu**, jsou ta obrovská čísla jako bitová hloubka 24 bitů a vzorkovací frekvence 192 kHz či ještě více v případě Tidalu a jeho formátu MQA.

Jak vyplynulo z jednoduchého výčtu výše, i nahrávka v kvalitě CD o vzorkovací frekvenci 44,1 kHz počítá se slyšitelným spektrem okolo 20 kHz (vzorkování 44,1 kHz umožňuje nahrávání až do frekvence 22,05 kHz, vzorkování 96 kHz pracuje se zvukem o frekvenci až 48 kHz atd.), což je dávno nad tím, co i mladý člověk s neporušenými sluchovody dovede slyšet. Biologie je neúprosná, nejsme netopýři, abychom slyšeli až do 200 kHz, takže technicky vzato poslouchat cokoli nad kvalitou CD je prakticky k ničemu, protože rozdíl nikdo nikdy neuslyší. Co však hraje velkou roli, je práce zvukových inženýrů ve studiu a to, aby pracovali s takto vysokými frekvencemi a šikovně je upravili tak, aby ve finální „osekané“ nahrávce (která je žádoucí už jen z důvodu náročnosti na svou velikost) zůstalo co nejvíce informace z původní krystalicky čisté nahrávky a posluchač nepřišel o některé její podstatné prvky, což by mohlo ovlivnit jeho poslechový zážitek. Celý ten humbuk okolo **Hi-Res Audia** je tedy akorát marketingový tahák, který nás

má uvést do domnění, že více znamená automaticky lépe, takže se na trhu pořád dokola objevují remasterované staré nahrávky v přímo stratosférických kvalitách, což však ve skutečnosti pro konzumenta nemusí znamenat vůbec nic. Odfláknutý mix a mastering může mít za následek i to, že nahrávka v lepší kvalitě může mít prakticky (z hlediska toho, co si já doma poslechnu) **horší kvalitu než původní nahrávka**, byť má třeba nižší vzorkovací frekvenci. Kumšt je právě umět všechny tyto prvky dostat do harmonie a neutopit jeden jen proto, že výsledná nahrávka musí být Hi-Res. Neplatí proto, že nahrávka s lepšími parametry je automaticky lepší, to je potřeba otestovat jednotlivě a na základě osobních preferencí si zvolit tu, která mi zní lépe. Je to, jako když stejnou symfonii nahrají dva různé orchestry. Interpretace dirigenta se vždy bude lišit, přičemž technicky jsou obě perfektní, a je to jen na vás, kterou si oblíbíte. O tom je kvalitní lidská práce.

Marketing však dovede pro spotřebitele konat i dobro. Když Apple, Sony nebo třeba můj oblíbený Harman Kardon své produkty prodávají primárně jako Bluetooth zařízení, ukazuje se, že skutečně nemají za cíl vás ošálit a prodat vám něco, co by s kabelem hrálo lépe. Na základě informací, které uvedu dále, se zdá, že možnost propojit produkty i kabelem je primárně sekundární řešení pro případ, že vám buď došla baterie, nebo nemáte po ruce zařízení s Bluetooth. Pro úplnost musím nicméně uvést, že konkrétně má sluchátka Sony se dají propojit kabelem a přesto zapnout, což by jim technicky mělo propůjčit jakousi výhodu, já ji ale neslyším... V každém případě jsem si pro účely tohoto experimentu koupil onen adaptér jack/lightning, který shodou okolností funguje i jako primitivní D/A převodník (převodník digitálního signálu na analogový, tedy elektrický signál, resp. pak zvuk) a otestoval kvalitu zvukového projevu mých dvou sluchátek a dvou reproduktorů, které doma mám. Pro všechny až na stereo soupravu Harman Kardon Nova, která přepíná mezi třemi režimy (Bluetooth, AUX a optický kabel), platí, že Bluetooth zní po všech stránkách lépe a nabízí širší škálu funkcí. Ať už se jednalo o sluchátka Sony WH-1000XM3, Harman Kardon Soho Wireless nebo onen reproduktor Aura Studio 3 od stejného výrobce, jedině pomocí Bluetooth získáte přístup k ovládání hlasitosti apod. na zařízení či aktivnímu potlačení okolního hluku a přidružené aplikaci (což mj. souvisí s **profily a protokoly moderního Bluetooth**), plus všechna zařízení hrají hlasitěji a obecně líbivěji než přes kabel. Důvod, proč Nova hraje srovnatelně i s kabelem, je zřejmě ten, že žádný ze tří režimů není továrně nastaven jako primární, protože každé ze zařízení tohoto ranku

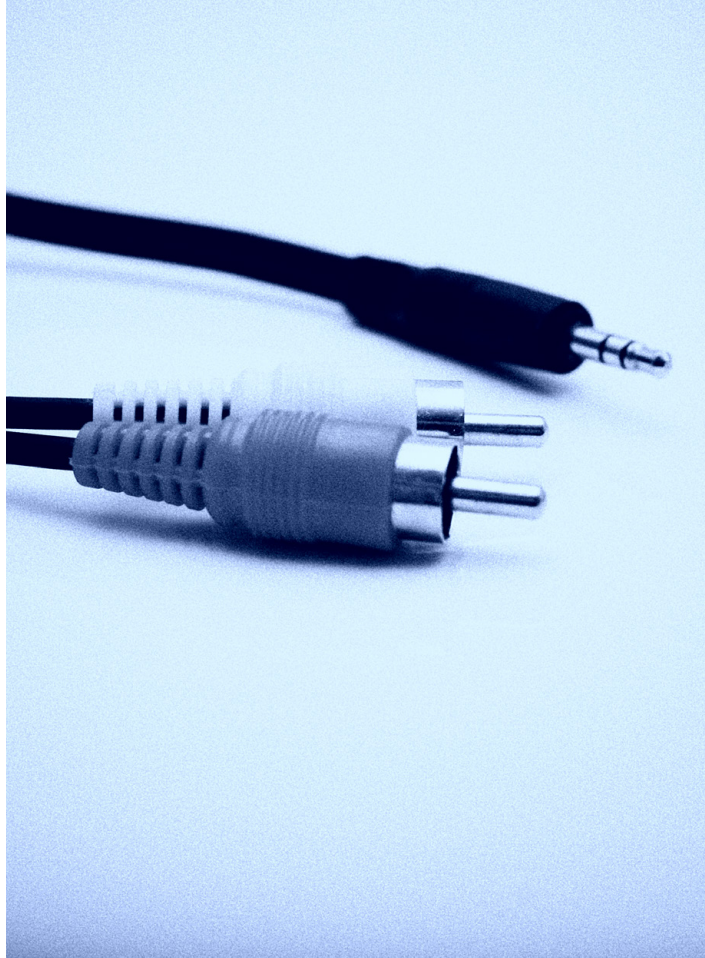
má v sobě čip, který sám hudbu zpracovává a až pak ji pouští ven. Ať už přijde jakýmkoli kanálem, byť může být jeden upřednostněn před druhým, viz výše. Takové informace vám ale běžně nikdo explicitně neřekne, především ne samotný výrobce.

NENÍ BLUETOOTH JAKO BLUETOOTH

Poslední komentář k tomuto tématu bude k technologii Bluetooth jako takové, protože jsme nakousli, jak společně souvisí přenos dat a množství dat, které potřebujeme přenášet, ale je potřeba podložit tvrzení, že dnešní Bluetooth skutečně stačí na veškerou bezztrátovou hudbu, kterou máme k dispozici, respektive kterou vůbec dovedeme ušima docenit. Musím zde vycházet z technických specifikací Aury Studio 3 a sluchátek Sony, protože jedině ty nám dají správné indicie, jak funkci Bluetooth chápat. Začnu u Sony, protože tam je to nejjednodušší – [Sony na svém webu](#) přímo uvádí, že tento model sluchátek podporuje proprietární zvukový kodek [LDAC](#) pro streaming hudby o datovém toku až 990 kb/s, což je skoro bezztrátová kvalita CD. Vtip je ale v tom, že Apple tento kodek nepodporuje, takže vidí sluchátka prostě jako dobrá Bluetooth sluchátka, která právě díky Bluetooth dovedou přijímat bezztrátové přehrávání (nejsou to sluchátka

Applu, která to mají zakázáno). Nebude to v LDAC, jak by si to Sony představovalo a jak mu to třeba Android může nabídnout, ale bude to nejvyšší kvalitě, kterou sluchátka ještě zpracují. Limitem je tedy fyzika Bluetooth.

A jak víme, že to Bluetooth zvládne? Odpověď nám dají [technické specifikace Aury Studio 3](#) a [vědecký článek ze září roku 2006](#), který přišel s návrhy jednotného ovládacího spínače základního pásma integrovaného do SoC Bluetooth pro tři různá modulační schémata (GFSK, $\pi/4$ -shifted DQPSK and 8-DPSK), s nimiž Aura Studio i souprava Nova pracují. Není teď ani tak podstatné, co tato schémata znamenají, jako to, co přinesla tato studie. Tento ovládací spínač v SoC (system on a chip a [nazývá se DSP](#)) měl řešit problém, jakým jsou tato tři modulační schémata používána pro modulaci zvýšeného objemu dat (pro poslech datově náročných nahrávek a přenos obrazu), tedy opětovné získání původní informace, která vyšla z vysílajícího zařízení v modulované, kompaktní formě. Bluetooth jednoduše řešeno zakóduje informaci, tento kód letí vzduchem, dorazí do spárovaného zařízení, které pomocí vestavěného čipu tuto informaci vmžiku rozluští a vykoná, co je potřeba. V našem případě vydá analogový signál

reproduktorům, aby přehrály zvuk. Studie navrhuje hardwarové i softwarové řešení, které uvádí zjednodušené modulační schéma umožňující odstranit chyby, které vznikaly při kombinaci oněch tří modulačních schémat dřívějším způsobem. A výsledek? Dosáhli času zotavení 10 mikrosekund při střídání jednotlivých modulačních schémat v rámci přenosu jednoho paketu, což je úplné minimum, povedlo se jim pokrýt frekvenční rozsah 100 kHz a především dosáhli plně funkčního datového toku 2–3 Mb/s! To je 2 000 až 3 000 kb/s, tedy až dvojnásobek datového toku nahrávky CD kvality a trojnásobek toho, co dovede Sony se svým kodekem LDAC. To je přesně to, o čem jsem posledně psal ve svém článku o Auře – pokud si koupíte „hloupé“ hudební zařízení jako toto, holt investujete jen a pouze do hudby, ale máte jistotu, že to bude dobré. Přesně proto se Harman Kardon při tvorbě Aury Studio nesnažil ji nabit vším možným, prostě do ní nacpali kvalitní hardware. Chytré převodníky, našlapaný Bluetooth, kvalitní měniče. Není se pak čemu divit, že Aura hraje tak dobře.

Třešničkou na dortu je pak informace výkonu převodníku Bluetooth, který se v případě Aury Studio pohybuje mezi 0–9 dBm (decibel nad miliwattem) a soupravy Nova mezi 0–4 dBm. Klasifikace

Bluetooth v těchto dvou domácích zařízeních se tedy pohybuje někde mezi Bluetooth třídou 3 až 2, tudíž ideální dosah kvalitního signálu je 0 až zhruba 15 metrů. Co nám to říká? Že Harman Kardon, a velmi pravděpodobně i Sony, do svých zařízení nainstalovali opravdu kvalitní hardware pro Bluetooth, odkud plyne i relativně vysoká cena těchto zařízení, aby měly jistotu kvalitního hudebního přednesu i přes Bluetooth. De facto tím i pokořily samotný AUX, protože přítomnost proprietárních čipů DSP umožňuje zařízení pracovat s ekvalizérem, vylepšovat zvuk, dokonce provádět časové korekce, vyrovnávat artefakty způsobené chybami modulace/demulace, správně synchronizovat jednotlivé kanály apod. To vysvětluje, proč všechna zařízení hrají přes Bluetooth lépe než s kabelem, který nevyžaduje zapnutí zařízení a DSP je tak vypnutý. V případě reproduktorů Nova řídí DSP veškerý hudební projev, takže funguje vždy – reproduktory ostatně fungují pouze při napájení ze sítě.

ZÁVĚR

Závěrem se tak hodí jasně říci, že Bluetooth nevyhnutelně neznamená horší výstup a je správné, nebo to aspoň ničemu neškodí, že se lidstvo uchýlilo k bezdrátovému poslechu. Většině lidí to taky řeší problém s konfigurací D/A převodníků a umožňuje to masám poslouchat opravdu kvalitní hudbu kdekoli a kdykoli. Alespoň v případě kvalitních audiozařízení Bluetooth neznamená žádnou ztrátu, veškeré lidským uchem slyšitelné frekvence jsou do reproduktorů dopraveny a odpovídajícím způsobem také reprodukovány a výrobci skutečně nelžou. Recenzenti jsou akorát nedostatečně informováni, zřejmě to ani nejsou lidé vzdělaní v tomto oboru, a zbytečně háží na uživatele Bluetooth zařízení špínu.

A je také v pořádku, že všechna tato zařízení využívají Bluetooth 4.2, nikoliv 5, v čemž se výrobci smartphonů a počítačů často rádi předhánějí, protože Bluetooth 5 neřeší ani větší objemy dat, ani nic podstatného pro kvalitní poslech, nýbrž dosah; je to hlavně krok směrem k [Internetu věcí](#) – podobně jako 5G. Potenciální vyšší dosah Bluetooth 5 ale logicky přichází na úkor kvality, a proto zřejmě i AirPods nepodporují bezztrátové kodeky, protože Apple chce AirPods zajistit téměř nekonečný dosah. Velikost přenášených dat řešily už předcházející verze Bluetooth a hlavní role Bluetooth 4 byla nižší energetická náročnost, což při poslechu hudby všichni oceníme. Směle tedy můžete pokračovat v nakupování bezdrátových sluchátek, ale nezapomeňte si k nim zaplatit i odpovídající hudební platformu, abyste si je mohli pořádně užít!

NEXT

